

ВХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

В СПРАВИ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Где, а чому же не сповинти театральні кооперативи таких намічених заздалеку? Тому, що для їх сповинення треба було цілої палати кооператив, розкинутих по всій національній території, щоб були зв'язки між найдрібнішими частинами й центром у Львові. Яку форму прапорець організації знайшов, коли вона дала густу сітку, на ній він, а сьогодні треба її ставити

CHOCOLAT SUCHARD

в середній кімнаті творити варту потребу. Далі тому, що театр це віжна ростинка, яка потребує спеціально багато свого „світла“ — грошей. Тому театри стоять державними, міськими чи якісь фондами. Правда, що до кооперативних можна вкладати й більше уділів, але недовга історія театральної кооперативної поклади, скільки було шуму, як прийшлося згодом доповнювати свій уділ. Шкож швидко було, коли кооператива домагалася що року нового уділу від члена? А приговаристі в „а. Просвіта“ можна поділити членські вклади на кілька категорій і зробити можливим доступ до нього для всіх верств нашого народу.

Очевидно, кооператива навіть не подумала перенести роллю „Української Бесіди“ й повести театр у нову добу його життя. Пригадую собі, що свого часу збирався гроші на ведення театру. Видко, кооператива роздумалася, бо найкраща сьогодні наша театральна трупа, яку створив директор Ісидор Стадник, бючись як риба об лід у своїх зусиллях утримати її по згоді на як найвищому рівні, як мене запевняли, адецься, добре поінформовані люди, не доступила ласки театральній кооперативі допомогти їй (себто театральній групі під дирекцією людини, заслуженої і як актор і як режисер і як директор і як перекладач драматичних творів) на її дуже тяжкому шляху культурної праці.

Зате частина членів театральної кооперативи знесолила її займатися головкою абстрактним фондом на будову театру. Може буде тут до речі зазначити, що автор цих рядків усе так думає, що коли-б ми мали бодай в десяті частині американську еміграцію подібну до ірландської або литовської, вона лишень-б по собі аківичну тамтатку у Львові в формі величезного театру з халісом „Новий край старому“ або якийсь подібним. Але ми маємо таку еміграцію, яку маємо, і тому від ірлії треба перейти до деши реальніших думок.

Про вислові „збирання театрального

фонду“ все приходить на думку термін із старої драматичної літератури „трагедо-комедія“. Вся наша преса, москвофільська й народовецька, від часу заснування театру „Бесіди“ заповнена виказами складок на театр і, не зважаючи на це, ми стоїмо там, де стоїмо тепер. А як тряслися над збереженням тяжко зібраного гроша люди, що взяли на себе цей обов'язок і тим самим повну відповідальність за народне добро в 1914 р., може не зашкодить ось що пригадати. В липні 1914 р. по львівських реставраціях, де шодня гостили львівські передові українці, була газета „Randschau“ і в ній давалися широкі поради, що робити з грішми на випадок війни, а саме були тут ради, щоб не держати їх у касах, але купувати за них землю або дома. Неаж такі поради не цікавили тільки тих українців, що взяли на себе відповідальність за збереження тяжко зібраного народного добра? Хто й коли висникне, чому мала-б пропасти велика, як на нашу обставину, сума грошей, зложена на будову театру?

Цікаво було-б знати, коли думає кооператива зібрати кількасот тисяч доларів, потрібних на будову монументального будинку, та яке вона думає до того часу зайняти становище, щоб не можна було прикласти до неї латинської проповідки „Jactus a non lucendo“. А друга цікава річ, а чи руки вложити долю справ українського театру до того часу, поки або театральна кооператива не подумасте до цього або якась інша інституція не возьме цієї ролі на себе.

М. Возник.

Пригрозивши терпінням, обструкції, попукуваннях грубої кишки, наболівших, кроваваних в кишках, пертію на моч, болі в крижах, утиску в грудях, непокою в серці, заворотах голови, уживання природної гіркої води *Francia'ska Jozefa* спричинило заставу прохвну полегшу, а деколи і цілковите вицелення. Спеціалісти внутрішніх медуг поручають таким недугом бити щоденно рано і вечір по пів склянки води *Francia'ska Jozefa*.

Д-р В. Ю. К.

Ірландський Великдень 1916 р.

(Уривок з історії Ірландії.)

(Докінчення.)

У Великденьний Понеділок була чудова весняна погода. Весь нарід був святочно настроєний і ніхто не тивувався, коли на вулицях Дабліну появилися відділи Добровольців та Горожанської Армії. Всі думали, що знов якась невинна військова парада. Тимчасом це не була зовсім хлопська забава, але гірка дійсність.

Почалося!

План наступу, обсадження стратегічних точок, навіть польових операцій був випрацьований з тивичайною точністю і амлістю. Одним замком мали повстанці обсадити пошту, замок суд (*Just Courts*), *Stephen's Green*, *Trinity College*, та інші важливі гочки. Вони теж частинно й виконали свій план. Майже рівночасно опинилися в їхніх руках пошта, суд, фабрика *Biscuits* (*Jacob's Biscuit Factory*), *Stephen's Green*, але наступ на сам *Trinity College* не адався, бо його обсадили кадети разом з

військом і відбили повстанців. Також і замок не могли зайняти, бо перешкодив цьому сильний відділ війська, що ранком заняв будинки. Головні операційну квартиру повстанців встановили на пошті, при *Sackville St.* Неозброєну королівську поліцію стягнуто в міста. Боротьба на вулицях почала розгорятися на добре. Вибух вогонь на вулиці (*Sackville St.*), дійшов навіть до головної пошти і будинок згорів.

На мурах міста появилися прокламаци до Ірландського Народу в імені Тимчасового Правительства Ірландської Республіки. В палких словах проголошувало незалежність Ірландії... По довгих літах узурпації, по літах тяжкої неволі оживає знов Вільна Ірландія. Не має більш права над нею наїздник, не будуть нею правити чужинці англійці, бо Ірландія вже суверенна й незалежна держава...

Помимо стрілянини на вулицях, мимо пожеж, товпилися народ коло прокламаций і ціла столиця хвилювала опянена проголошенням воли.

Сили, що розпочали повстання, були куди неповні. В поспіху не всі частини одержали однозвучні прикази. Часті Добровольців уважала їх відділками й збройний виступ Джемса Коноллі заскочив

Громадські вибори.

Нервовість і погрози „санаціоністичним“ чинникам.

Розпорядок мін. внутр. справ ген. Складковського про переведення виборів до сільських і міських рад на території Сх. Галичини, хоч іще офіційно не проголошений, фактично є вже здійснюваний. Видно, що адміністративні власті вже передтим одержали довіротні указівки від варшавського центру в справі підготовки виборів. У воєвідствах і староствах розгортається передвиборча робота, яка вже перекинується і на села. Як передтим держано в таємниці доручення варшавського центру про переведення виборів, так тепер тримається в „дискреції“ рішення громадських виборів. Говориться тільки загально, що вибори мають бути перенесені перед жнивами, або до кінця липня, або що рішення в поодиноких місцевостях визначать громадські ради (яких нема!) і т. і. Це асе заставляє нас уже тепер повести плянову передвиборчу акцію, щоби визначений в поодиноких полосах краю чи навіть місцевостях рішення не застав нас невідготованими.

Громадські вибори без сумніву матимуть далекосягале значіння для громадської господарки а навіть для укладу позитивних відносин у краю. Не диво, що на нашу передвиборчу статтю на тему громадських виборів уже зареагувала львівська преса (*„Хайла“*, *„Дзвіник Людова“* і *„Дзвіник Львовський“*).

В нашій статті виставили ми дві тези: обсаження всіх часних і характерних українських елементів на терені села і з огляду на заважуючі нас кайдани куряльничості колючість компромісу обсадженого українства з чужонаціональними елементами, головна з жидами, на терені міста.

Очевидно, ці тези, а головна остання, не подобалися *„Дзвіник-ові Львовсь-ову“*, органі *„Зайомку направи ржечесподіт-ові“*, в якого закармаках гніздиться та-

кож хлібодіске шумовиння. Зреферувавши нашу статтю, *„Дзвіник Львовський“* пише:

„Стаття *„Піла“* безсумнівно є висловом опині *„Унда“* і яко таку слід її трактувати. Найбільш знаменною в ній точкою є спроба створити виборчий блок із жидами. Чи не адається — важко сказати. Бо відповідальні жидівські чинники мусять здати собі справу з того, що виборчий компроміс з *„Ундом“*, партією, що принципово негативно відноситься до польської держави, кинути би поважну тінь на дальший розвиток польсько-жидівських відносин, які — як відомо — значне поправилися і постійно поправляються. Чи жиди сточуть взяти відповідальність за їх погіршення — на це дасть відповідь найближча будучина“.

Отже закон же жиди зібрався на відповідь у справі нашої пропозиції (*„Хайла“* тільки зреферувала нашу статтю і наважилася відповідний уступ, однак по суті не зазначила жидівського становища), панове зид стигу дефензани вже попередили „відповідальні жидівські чинники“ твердою погрозою. Не даїть з *„Ундом“*, бо не партія, що „принципово негативно відноситься до польської держави“! Якщо падає а нею партією, то тимсамим кидає а себе тінь „протидержавності“. Хитрі дефензники прикетними собі засобами заздалегідь стараються залекати жидів привертнути їх до становища старостинських „мошків“. Ні, панове, тепер інші єси й інші пісні. Тут не йде про компроміс з *„Ундом“*, тільки про компроміс українського елемента в містах із жидівським

Пропонуємо українсько-жидівський компроміс у містах, тимсамим пропонуємо союз села і міста, себто союз двох продуктивних величин. Є це справа великої

їх несподівано. Тимчасом повстанці не обмежилися до обсадження більш стратегічних пунктів. З математичною точністю уставляли своїх „снайперів“ на дахах, в наріжних домах, головню від порту Кінгстауна, звідкіля можна було сподіватися головного наступу англійців.

Незвичайно болучо відчували повстанці те, що в *Trinity College* та на замок були англійські частини, яких не адалося розоружити. Відтіля теж і почався протинаступ. Вправному, регулярному війську адалося теж другого дня (25. IV.) перетяти місто, сполучити обі залоги, а вечером того самого дня почався вже наступ 178-ї піхотної бригади, що на алярм прибула з Англії. Повстанці прийняли наступаюче військо сильним вогнем з дахів, з укріплених будинків міста. Між мостом та *Lower Mount Street* прийшло до найзаважнішої боротьби. Пробити дорогу прийшлося 7-му батальйону *Шервудських Стрілців* (*Sherwood Foresters*), і вони теж потерпіли найтяжчі втрати. Вало 4 старшин, 14 було ранених, а мужи було вбитих і ранених 216 осіб.

Зі сторони *Sackville Street* доходили теж відгомони тяжкої боротьби. Канонірка *Гельга* обсадила повстанців гранатами, счинився пожеж; артилерійський вогонь уможливив

війську наступ, але його відбито. Повстанці держалися на всіх своїх важливіших позиціях. Ціле величезне місто перемінилося в терен боїв. Вистріли гомонили безупинну, гук тріскаючих гранатів додавав ще більшу тривогу мирному населенню.

Дня 26. та 27. квітня війська не зробило майже ніякого поступу. Повстанці держалися, але вже ходили чулки, що велика англійська сила готується до наступу.

Дня 28. квітня приїхав генерал Мексуел (*gen. John Maxwell*) і його частини розпочали правильну облогу міста. Наступ почався зі всіх сторін. Сильні відділи „добули“ ли дім за домом, вулицю за вулицею.

Слідуючого дня прибула теж і артилерія і англійці переважуючою силою змусили головну квартиру до адачі. Військового „провідника“, Преса, заставив генерал Мексуел підписати приказ адачі іншим повстанчим командантом. Деякі не хотіли й слухати про адачу, бажали вмерти на позиціях. Відкинула пропозицію до адачі теж залога фабрики *Biscuits*, але їх змуслено падатися силою на слідуючий день. Ще боролися малі відділи повстанців, стрілянина тривала ще до ночі 1. травня і т. в. в. Над містом запанувала глуха тишина. На міську

Sarga

КАЛОДОНТ

ПАСТА до ЗУБІВ

**Здорові і білі
зуби запевнює
КАЛОДОНТ**

Українці!

Виперед дотеперішній традиції — східно галицькі вояки відмовили несподівано дозволу на прилюдну збірку на „писанку“ для „Рідної Школи“.

Тому ціле українське громадянство і всі українські установи повинні мініфестатійно надіслати жертам безпосередно до Головної Управи „Рідної Школи“ у Львові, ринок ч. 10., які виріналиб недобір, спричинений по-вищою заборонаю. Виказ жертв буде оголошений.

Це буде відповідь гідна Великого Українського Народу!

ГОЛОВНА УПРАВА „РІДНОЇ ШКОЛИ“.

всі ті власті й уряди, що під постанови законного закону підпадають, однак парохів уряди там зовсім не гадають.

Староста забувають, що на основі ст. 3. конституції органи державної адміністрації не є компетенції видавати правні норми, вони мають тільки обов'язуючі норми виконувати. Парохів уряди — це між іншим о. д-р Маслюк в одному рекурсі — не є урядом а уряд законодавчої держави, бо парох тоді, коли словник обов'язки свого уряду, в порушення ст. 68. австр. зак. та судової юдикатури, є зовсім приватною особою, не зрівняною з державними урядовцями. І з титулу ведення парохівальних метрик парох у правому значенні є все лише парохом, а не метричальним урядовцем держави. В тому правничому пересвідченні видало австр. міністерство внутр. справ розпорядок з 25. II. 1926 ч. 3662, в якому є сказано, що парохівальні уряди у відношенні до старости не є ані „subordiniert“ ані „coordiniert“.

Звернім же увагу на таку „дрібничку“: староста доручують важливі писма до парохівальних урядів не безпосередньо, а через громадські уряди за розпискою, а потім що державний урядовець-староста — карає, правда, лиш в адміністраційній дорозі, також „державного урядовця“, за якого вважає парох.

Знаємо з практики, що старосто, каруючи священника за зневаження української мови, заявляє кожному, що він одиницький в духовенстві в повіті пише ще „по руску“, всі інші, мовляв, пишуть уже в державній мові. Це має свою цілю: покарати караному, що він (це вже одиницький) не треба йти гуртом і то солідарно! На зневажальних зборниках кожний священник по рукам декана повинен зложити присягу, що буде слухати своєї духовної власті й писати по українськи, а всі ми збірочники повинні подати до своїх старостів протест проти безправного топтання останніх наших прав.

Ідімо солідарно, не одинцем, щоб з нами не поступали так, як з нашими братами за соціальним кордоном!

Св. Роман Кучеря.

Д. Дреклер і сини
вд. Кавітульна 2.
Мужеське і жіноче білля.

Недоля політичних в'язнів.

Нас інформують з Кракова:

Положення наших політичних в'язнів у тамошній в'язниці мало що змінилось в останній час. Майже всіх згуртували при одному коридорі, крім п'ятох, які надалі є при гірших коридорах і не мають ні діжок ні простирал, а сидять по двох із злодіями. Є це: Заболотський, Гентало, Сокаль, Загребельний і Щирба. Скарги нічого не помагують, бо хоч управитель в'язниці хотів би дещо змінити, то його невідступний чорний дух, інспектор Садковський — бузний російський жандарм, робить усе, щоб в'язнів якнайбільше здушити. Нпр. він дав розпорядок, що під час проходу не вільно виконувати ніяких свободних рухів, руки заховані назад аж тернуть за болю. Цензуровані листи, які приходять від родини, треба віддавати. Придумує він різні „порядки“, які в'язні мусять робити, наслідком чого є нові карі.

Дійшло до того, що заборонили в'язням у своїй келі між собою розмовляти по українськи. Інспектор є все-владним паном: ні управитель ні суддя не мають голосу. Українські часописи не доводять до рук в'язнів, а польські доводять так повирзувати, що нічого в них нема.

Суд признав політичним в'язням право на другий прохід щоденно, а управа не хоче на нього дозволити. Комуністи дістали дозвол, хоча й не домагалися цього. Обижені міністерства, що з нашими в'язнями треба поводитись як з усіма політичними, лежать спокійно невиконані! Управа відсилає в'язнів до лікарів, лікар до управи, і так постійно: та Анни до Казми.

В'язні на знак протесту проти тих зловживань почали голодіку 29-го ч. м. домагаючись:

1. Другого проходу і права свободно рухатись під час нього.
2. Перенести всіх на IV. відділ.
3. Дозволити читати українські часописи невірзаних в'язничною цензурою.
4. Доручити арештованим акт обвинувачення або випустити їх на волю.

Навіть книжок не допускають до арештованих, крім з в'язничної бібліотеки. Атмосфера, в якій живуть в'язні, страшна; інспектор скрізь урядові через доношків.

Дня 25 і 26-го був у в'язниці суддя Янушевський і всіх переслухав у львівській справі, але мабуть нічого не довався.

Фахові школи.

(Інформаційний нарис.)

До мене звертаються часто батьки дітей за інформацією. Щоби кожному зокрема не відписувати, рішав написати цей інформаційний нарис про фахові школи, що могли бути пригоди та доступні для нашої молоді. Тепер у всіх типах шкіл бувають часті зміни програм навчання і тому прошу кож-ого з інтересованих звертатись за ближчими інформаціями до той школи, в яку хоче свою дитину відіслати. Усіх фахових шкіл є в Польщі около 1000, аж подаю тільки деякі з кожного роду, найдоступніші.

Зачну від наших шкіл, а саме від Торговельної Школи у Львові (вулиця Корняків ч. 1). Є вона трилітня, а приймає учеників і учениць з покинутою VII. кл. всенародної школи, або III. кл. середньої школи у віці 14—15 літ. Старші мусять старатись в кураторії львівської шкільної округи (Львів, вул. Кармеліська ч. 4) про дозвіл на прийняття, якого там звичайно не відмовляють, якщо кандидат не має ще 2) літ. Вписи від 28.—30. червня. При школі є одноклісний курс для абітурієнтів середніх шкіл. Крім того є ще у Львові і на провінції наші фахові і фахово-доповнюючі ремісничі школи-вирста-

ти і курси, про котрі може дати докладні інформації „Рідна Школа“ (Львів, Ринок ч. 10). Про наші різні школи та курси треба інформуватись в Т-ві „Просвіта“ у Львові (Ринок ч. 10), або в Сільській господарі (вул. Зіморівна ч. 20), а про мюльчарські курси в Мяслосоюзі в Стрию. Вкінці про музичні в Музичному Інституті ім. Лисенка (Львів, вул. Шашкевича).

Усі наші фахові курси і школи є приватними, веденими на основі копесії міністерства освіти та одобрених навчальних програм. Наука ведеться в них в українській мові. Між тими останніми важкі ось які:

1) Агротехнічні: 1) Білокринича на Волині (почта Крем'янець) має державну середню рілничу школу з відділами рілничим і лісовим. Вона образує як самостійних управителів дібр. Наука та трилітня з одноклісною практикою. При школі інтернат тобто платна бурса. Приймають до неї з VII. кл. народної або III. середньої школи у віці 14—18 літ по іспиті з польського, рахунків і фізики.

2) Така сама школа є в Бидгощі (Бидгоща). Там є теж при державній пром. Словній школі промислово-рілничий відділ який кінчиться з титулом „рілничого техніка“. Наука тріває 4 роки.

3) Подібна школа є в Черніхові в Ковка з 3-літньою наукою. При школі є тернат.

4) Державна школа сільського господарства в Цешні (на Шльську) з відділами рілничим, меліоративним, мірчачим, живого господарства та з відділом інструкторсько-учительським. Наука тріває звичайно 2 роки, а приймають там з ученим 17 роком життя, VI. кл. середньої школи і з відбитою одноклісною рілничою практикою.

Абсолютно тієї школи мають при матуритеті середніх шкіл.

5) Залишки мають мужеську трилітню огородничу школу. До неї приймають з 4. класу народної школи.

Д-р Олександр Колесса.

Дня 3. травня ч. р. святкують українські і чеські науковці та громадські круги в Празі шестидесятиліття уродни проф. Олександра Колесса в четвертий викладацький салі чеського університету „Caroli um“.

До численних багать, які, без сумніву, наспіють з різних сторін галицької землі, долучаємо також свої та подасмо в коротких словах дати з життя Ювіліта, причім за-суємо його дотеперішню працю.

Д-р Олександр Колесса уродився дня 24. квітня 1867 року в Сопоті в Галичині в священничій родині. Гімназію кінчив у Дрогобичі і в Стрию, де зложив іспит зрілості в р. 1888 в відзначенням. Описи вписався на львівський університет, спершу як питомець духовної семінарії, а якої по місяцеві уступив, щоби віддатись студіям славянської філлогії під проводом Омеляна Огонольського, Ант. Чаліни, Ром. Піната і класичної філлогії під рукою Людвика Цай-кліського. По акти семестрах пересісся він до Чернівців, де слухав викладів проф. Степана Стоцького, Ом. Калужанського і Гільберга. Вже оп скінченні філософського

виділу поїхав він як стипендіст на дальшу студію до Відня, де працював даліше на полі славянської філлогії і порівнюючої граматики під рукою проф. Япча, Вондрака, Пастриєка і Мінора. Тут він дістав степені доктора філософії в р. 1894. Короткий час працював ще на університетах у Монахові і Фрайбургу в Швайцарії, почім вернувся до Відня і зимою 1894—5 готовився до габілітації. Перевів його габілітацію проф. Степан Смалль Стоцький в Чернівцях літом 1895 року. В початку падоліста 1894 р. опорожнилася катедрна української мови на львівському університеті і при причині наглої смерті невіджалованої пам'яті д-ра Омеляна Огонольського. Д-р Олександр Колесса переніс свою габілітацію в Чернівці до Львова, де в жовтні 1895 року почав аніклади. В літньому семестрі 1896 р. став він виступником професора на цій кафедрі, а дня 1. лютого 1898 року надзначеним, а в листопаді 1900 року звичайним професором. В р. 1898 і в першій половині 1899 р. відбув він довші подорожі по Закарпаттю і по Росії, де працював науково в Києві, Москві і Петрограді. В році 1899 вибрано його дійсним членом Наукового Товариства ім. Шевченка а в р. 1902

директором філлогічної секції. В році 1903—4 був він деканом, а в найближчому році продеканом львівського університету. Працював з перервами від студентських літ у Відні „Просвіти“, де в р. 1906 вибрано його заступником голови. В тім самім році заснував Товариство українських наукових викладачів ім. Петра Могили, якого головою був аж до року 1918. В р. 1913 вибрано його членом Кураторії Національного Музею у Львові.

В році 1907 вибрано д-ра Олександра Колессу послом австрійського парламенту. На цьому становищі перебував він аж до розвалу Австрії в 1918 році. Причиною, для якої д-ра Олександра Колессу і д-ра Ст. Дистрянського вибрано послами, була надія, що оба професори переведуть як найуспішніше справу заснування українського університету у Львові. В парламенті виявив Ювіліт багато енергії та запалованості, та ані він, ані українська суспільність, не знали, що справа, яку він заступав, а за якою суспільність побибалася, була безнадійна, бо проти вирішення університетського питання стояли лавою не тільки рішачі в Австрії польські кола, але також царська Росія — отримавши в році 1908 задрот-

стувала в дипломатичній дорозі у Відні проти заснування українського університету та закликав бездвозначно, що корисне поладнання цього питання вважала би причиною до війни.

В часах світової війни брав д-р Ол. Колесса живу участь у різних допомогових установах для збави Галичини і Буковини. Вр. 1918 ізав д-р Колесса, як відпоручник Української Національної Ради, у Київщині навизати зв'язки з політичними чинниками і організаціями Великої України та взяти участь у відкритті українського державного університету в Кам'янці Подільській. В р. 1919 анислено його в політичній місці до Югославії а в р. 1921 був він головою дипломатичної мей ЗУНР. в Римі.

В листопаді 1920 р. заснував проф. Колесса „Український Вільний Університет у Відні“, який відкрито святочно дня 17. січня 1921 р. Завдяки його енергії і запалованості перенесено цей університет до Празі, де він сповнив, і сповняє важне завдання. Не тільки у Відні, але й у Празі був д-р Ол. Колесса ректором в р. 1921—2 і в 1926—7, де здобув собі велику пошану серед урядових чеських кругів.

Наукову працю почав д-р Ол.

— **Світлові всімним.** Вельбітський уред рішав проєкції будови клянух між Антверпеном і Ліжем. Міжсоюзна комісія в Рельській території заборонила встановити в окупованих німецьких землях німецьку фільму „Затоніла фльота“. У Штрассбурзі прибили пам'яткову табличку над домом, де 26 квітня 1927 р. творець „Марселеса“ вперше відіслав свою пісню. — 14 квітня у Пестинстерським Соборі в Лондоні король Юрій як порок роздавав дарунки біднякам. Було їх 62, стільки, скільки король має літ. Є чутки, що між ними було кілька симулянтів, добре передатих американських туристів, які хотіли дістати таку оригінальну пам'ятку. — Переведення телеграфного кабелю між Римом і Нью-Йорком коштувало 3 міль. дол. Кабель має 7500 км. довжини і передає 1700 букв на годину. — У Вісбадені скликався конгрес нем. лікарів внутрішніх недуг. — У Парижі завели нові правила для піхотинців на головних вулицях, де рух військ великий, що без небезпечки життя не можна перейти на другий бок. — Паризька міська рада радить над законом, який мав би допустити військи до поліційної служби: головно для охорони дітей і для боротьби з про-ституцією.

† Посмертні згадки.

Теодор Стрільбицький, учитель виділової школи в Збаражі, основник і догосподарний директор багатьох українських установ в Збаражі, як кооператив „Український Банк“, основник і скарбник Тов-а „Український Дім“, основник і член Кружка „Взаємна Поміч Учителів“, основник і б. головний директор Повітового Союзу Кооператив, основник і член Старшини Кружка „Рідної Школи“, член кооп. „Сила“, член читальні „Просвіти“, член філії крас-ного Тов-а охорони дітей і охорони над мо-нодіями, член „Народної Торгови“, догосподарний агент Тов-а „Дністер“ і діяльний член багатьох українських освітньо-куль-турних Товариств і економічних установ в краю — упокоївся в Збаражі дня 18 квіт-ня 1927 в 64 році життя. Похорони відбу-лися в середу дня 20 к. м. о год. 2 по полудні.

Ось так з життєвої арени зійшла лю-дина, що була хребетним стовпом націо-нально-культурного і господарського жит-тя Збаража і Збаражчини. Скороний учи-тель виділової школи не обмежувався до своїх педагогічних обов'язків, як це ро-бить тепер 99 проц. українського учитель-ства, але на протязі довгих літ усе нахо-див час і змогу посвятити свої сили гро-мадській діяльності. Всяка організація праці в культурній, економічній і гумані-тарній діяльності знаходила в Покійному сво-го сподвижника, керівника і робітника. Була це виняткова постать на збаражській майдані. Покійний всюди готов був на кожний пошук шпильки до праці. Мав незвичайно чутке громадське сумління, що як сейсмограф потувало кожне потре-сення в громадстві, кожний порив, кож-не благородне, будуюче змагання.

Не диво, що похорони Покійного пе-ремінялися у велику маніфестацію укра-їнського громадянства Збаражчини. Про-шальні промови були вкисомом тієї лю-дови: пошани, якими на протязі свого трудящого життя втішався Покійний. В. Я. Ш.

Дня 14 квітня ц. р. упокоївся по дов-гій недугі, заосмотрений Найса. Гайнама в Кобаків, косівського деканату **о. мо-нодієвський Пасичник**, парох-ювілат, совітник Ед. Консисторії, заслужений се-мюр-декан, бувший маршалок повітової ради в Косові, відзначений за Австрію золотим хрестом заслуги II класу, в 89 р. життя в 66 році шлюбства.

З покійним зійшов в могилу незвичайно широким спектром, характерний, чесний і передовий громадянин косівського по-виту, патріарх численної родини, для котрої був всяким сонцем. Особа з огляду на свій розум, догосподарний життєвий досвід, не-звичайний такт, золоте серце і небуденні прикмети душі загальнолюблена і всіми шанована без ризики національності і віри.

Покійний яко парох доклав будови мурованої церкви в Миколаїв над Дні-стром і н. дуже гарно прикрасив, вдало як парох Жабо доклав будови церкви в Жабо-Іллі і прикрасив її так чудово, що та церква є гордістю цілої Гуцульщини.

Його заходами поставлено також шко-лу в Жабо-Іллі і пороблено перші кроки до будови б-жясової школи в Кобаків. Де лиш ходило про церковно-народні цілі, там брав Покійний живу участь, не жалуючи ні труду ні грошей.

Дім Покійного був для всіх отвертий і дуже гостинний, а хто хоч раз побув в тім домі і приглянувся патриархальному відношенню, як там панували, то завжди такого родинового тепла і широкочисель-ності, що мусив цей дім занести в серце гду-вати, — так, що особа Покійного є зна-ча широким загально нашого народу.

Свій наряд любив дуже, все і всюди боронив бідних і утиснених перед власт-ями, а хоч займав високий впливовий ста-новлення, все був скромний, приступний і для всіх широкочисельний.

Не дивно, що Покійний лишив со собі загальний жалю.

Нехайже рідна земля, котру він так лю-бив і для котрої так багато літ як сля-сеньник і громадянин натрудились, буде йому пером, а імя його нехай тривало буде записане в літописі косівського по-виту. 2016 1—1

ОПОВІСТКИ.

Незалежний Людовий Театр, Шашковича 2.

Останні вистави:
Неділя, 1. V. — 3 попол. Шумі Ма-ріца.

Неділя, 1. V. — 7:30 веч. Верховинні.
Понеділок, 2. V. — 7:30 День і Ніч — беніфіс В. Блавацького.

Пригадується українському львівсь-ко-му громадянству, що в суботу дня 30. квітня вбудується в салі Тов-а „Україн-ська Бесіда“ у Львові о год. 5:30 попол. Звичайні Загальні Збори кооперативи „Український Театр“, на які звольоти П. Т. члени численно явитися. 2037 2—2

З Дрогобиччини. Для 2. травня 1927 р. відбудується у Дрогобичі в Народнім Домі о годині 12:30 пополудні довірочні Збори Повітової Народної Організації в справі виборів до громадських рад. На збори прибуває делегат з Центрального Коміте-ту У. Н. Д. О. 2039 2—2

На „Рідну Школу“ зложили Вп. Не-оніх і д-р Михайло Терлецький у Львові 50 зол. замість віниці на домовину пупиль-ка Євгені Терлецької. — Жертводавцям скла-дає щирю подяку Гол. Управа „Р. Школи“. 2013 1—1

На „Рідну Школу“ зложили: Т-во українських ремісників „Зоря“ у Львові 25 зол. за нагоди винятання п. Романа Абрага-мовського з п. Іреною Романюк-ювіною, Осип і Анна Котович з Отині 15 зол. як несприйнятий гонорар. Вп. радником Дрого-мирським за зроблення контраху. — Жертводавцям складає щирю подяку Гол. Управа „Рідної Школи“. 2013 6) 1—1

Пригадується братчанам Старосиніськ-ого Інституту, що у Т-мину Нелію дня 1. травня ц. р. о год. 12 в полудне відбудеться традиційне Богослуження і розділення артосу. — **Д-р Федак, сеніор.** 2043 1—1

Товариські сходини українських купців відбудується дня 3. травня ц. р. о год. 11 в полудне в львівській Союзу українських купців (Мохнацького б). Про-ситься о численну участь. 1—1

Союз українських купців у Львові подас до відома своїм членам, що в ль-вівській Т-ва (Мохнацького б) полагоджує біжучі справи Т-ва та різні потреби чле-нів (нпр. інформації в справах податкових, рекурси і т. п.) — ставний урядовець, який урядую со дня між 7. а 9. год. вечером. 2051 1—1

ДРІБНІ ОГолошення.

ІДЕАЛЬНА ПАСТА до зубів КРЕМ **ПЕРЛОВИЙ** Ігнатійч Львів. 956122-7

30 ЗОЛ. коштує столове накриття на 6 осіб з хінського срібла у Мандія, Коперника 14. 1773 4—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг легінів, серця і жолудка
д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.
1878 Пересвідчення Рентгеном. 19-25
Телефон 834.

ВАЖНЕ ДЛЯ ПАСІЧНИКІВ!
Продаємо

„Поступове Пасічництво“
Архивенка, 244 ст. друку. 174 ілюстрацій.
накл. „Н. Часу“ ціла 7—зол. На поручен-ню, пошлю додати 80 сот., післяплати 30 сот.
ворозше. — Головний склад:
Книгарня Наук. Т-ва ім. Шевченка
Ринок 10. 1990 4-10

70 сот. Лемічка до хви і хінського срібла
1 зол. 35 сот. Лемічка велика „
1 зол. 35 сот. Вики великі „
1 зол. 80 сот. Кім вселітій „
Г. ГИТЕРМАН Сикстуська 14, 204

„ZOO“

Львів Казимирівська 29

поруче **НАНАРКИ** правдиві гарценьські, прями з **ГАРЦУ** спроваджені. Говорять Папури, Палужки, Колмбри, Малуки і Ри-ки, також спеціальне поживлення для них, різном. катки, прилади до годівлі і аква-рія. Висилка під гарантією. На відповідь проситесь долучити поштовий значок. 2054

ВЛАСНА РОБИТЯ

Заручинні перстені з 14 кар. зол. від 19—
Синієти „ 12—
Перстені 14 кар. з рубіном „ 10:50
Обручки перстені з 14 кар. золотом „ 9—
поручає 2053 1—2
С. А. РОПШІЦ, Львів. Сикстуська 16.

НА ЧАСІ!

Накладом Видавництва „Громада“ появи-лася дуже потрібна тепер книжка під заг.

„Пояснення до виборчої ординації для громад“

з вичерпуючими інформаціями про четверту курію. 2045 1—2

Кожний громадянин повинен купити ту книжку в Видавництві „Громада“ Львів, Ринок 10/II. Ціна з поч. пересилкою 70 сот.

За 2 золотих

може одержати кожда енергійна особа, що має знайомих,

2 штуки білого полотна

2 вагонні ковдри

3 метри камгару

на муж. вбрання

або інший предмет до вибору

вартості

зол. 60—

Безплатні інформа-ції по одержанню адреси.

Польська Во-

локіяна Само-

поміч Лудзь І.

Скр. поштова 417.

Пригадні дарунки зі золота, срібла і хінського срібла від зол. 3 2:42 2:2
ГИТЕРМАН Сикстуська 14.

ЗУБИ НА СПЛАТИ

зол. 2043 2-9 зол.

20 задаток — рата 10

викопує **Ралпапорт**

дентист

вл. Марієвськ 7. (де нав. De la Paix)

після найновіших системів.

Роботу викінчується до 3 днів.

Хто зможе конауровати зі мною?

Ніхто! Чому?.... Бо я як фабрикант продаю безпосередно виборцям о 40% дешевше!

С. А. РОПШІЦ — юбілер і золотник

Львів Сикстуська 16- 2050

ПОШУКУЄТЬСЯ

спільника до буд-ови хати в гірській наметній околиці, з капіталом 2—3 та-сячі золотих, Ласка-ві зголошення до Адміністрації під „Спільник“. 2049

ВІЛЛЯ о 7 убіка-

чик з описаним городом та вільними 4 кімнатами негайно дешево на продаж. Львів, Леванівка Варшавська 49. 2053 1—1

ЧЕКОЛЯДА „ОПТИМА“
1673 найліпша 19—?

ХОЛЕКІНАЗА
Г. Немоєвського
лічить
ЖОВЧЕВЕ КАМІННЯ НЕ-ДУГИ ПЕЧІНКИ, АРТРІ-ТИЗМ і інші недуги — на тлі переміни матерії.
Головний склад
Варшава — Новий Світ 6.
1914 Тел. 504—96. 7—7

ПАМ'ЯТАНТЕ, щоб зашукати 92 35-48
Перльмуттера фарбу до білизни, бо є о 100% дешевшею і дієвою від всіх вуделкових паст і порошків.
Х. ПЕРЛЬМУТТЕР
Бюро фабрики: Львів, Слонівка 82.

Конкурс
на посаду учителя і учительки гімназій і учительських семінарах „Рідної Школи“ від 1. вересня ц. р. Подати зі свідоцтвами, метрикою, посвідкою про громадянство й військову службу, з дозво-лом навчання і життєвним свідоцтвом мо-стити до 15. травня ц. р. на адресу: Го-ловної Управи „Рідної Школи“ у Львові Ринок ч. 10. 2013 3-3

Конкурс.
Управл. прив. учит. жін. семінара з правом прилюдности С. С. Васильчик в Дрогобичі оголошує конкурс на посаду учителя (жін) методички і польської мови. Платити шість умови. Подати належні вносити до Управи найдавші до 15 червня ц. р. 2030 3—3

Аби мати смачну каву треба ужи-вати до неї знану від 110 літ, ДОМІШКУ БОМА